

Bedkommende paalignet, forlanges det altsaa her, at Bedkommende skal staa til Restance med Beløbet. Man er ved disse Bestemmelser kommen til to Ubesligheder, men har ikke truffet det Rette, thi det Rette er, at Skatten skal være forfalden, og hverken det, at den er paalignet eller at Bedkommende er kommen paa Restancelisten. Hvis det altsaa skulde være korrekt, maatte der have staaet, at Sogneraadet var berettiget til at bringe i Afregning det Beløb, som Bedkommende skylder for Skatter og Afgifter til Kommunen; men heller ikke paa dette Punkt har det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds stillet et saadant Ændringsforslag, fordi han ogsaa her mener, at det fuldstændig følger af sig selv, at Sogneraadet kan bringe i Afregning, hvad Bedkommende skylder i Skatter og Afgifter. Det er ganske vist, at forsaavidt de to sidste Linier af § 27 gaa ud, vil hele Paragrafen kun komme til at bestaa af een Linie, hvilket vilde se noget underligt ud, og Paragrafen maatte derfor helst slaas sammen med en anden Paragraf; men dette er af den Slags Nøttelser, som med Lethed kunne foretages til tredie Behandling. — Endelig er der Ændringsforslaget under Nr. 9, som gaar ud paa, at Lægen efter endt Sygebesøg skal kunne fordre sig hjørt til et andet Sted i Lægedistriktet, naar Afstanden dertil ikke er større end til hans Hjem. Meningen hermed er, at, naar Lægen er bleven hentet ud til Sygehuset, skal han kunne forlange, at Bedkommende i Stedet for at høre ham tilbage til Kjøbstaden, skal høre ham til et andet Sted i Distriktet, hvor han maasse har en anden Syg at besøge, selvfølgelig forsaavidt Afstanden ikke er større end til Kjøbstaden. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds erklærede, at han hellere end at se denne Bestemmelse, som forekommer mig at være meget uskyltig, optagen i Loven, vilde stemme imod hele Loven. Jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der foreligger en justitsministeriel Skrivelse af 29de November 1862, hvori det ligeledes siges, at Reglementet for Fattigvesenet af 5te Juli 1803 § 20 hjemler Lægen Ret til at forlange sig til Fattigpraxis afhentet paa det Sted inden Lægedistriktets Grændser, hvor han netop opholder sig, og derefter hjørt hjem, at Lægen ogsaa efter aflagt Sygebesøg kan fordre sig befordret til et hvilket som helst Sted inden Distriktets Grændser, hvor hans Praxis fører ham, i alt Fald naar sidstnævnte Sted ikke er fjernere end hans Bopæl. Det, som det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds ønsker sat ind i Loven, er altsaa ikke Andet, end hvad der gjælder efter Justitsministeriets Skrivelse af 1862. Denne Skrivelse fra Justitsministeriet er jo ganske vist ikke nogen Lovbestemmelse, saa at jeg ikke vil sige, at det dermed er gjældende Ret, men det er vistnok Noget, som er blevet iagttaget overalt i Praxis, og for at undgaa Tvivl og Disput, som

vistnok ogsaa i Praxis har viist sig at komme frem, vil det ganske vist være rigtigt at fastsætte en i og for sig saa selvfølgelig Regel som denne. Alt Lægen nødvendig skulde lade sig høre tilbage til Kjøbstaden og derfra igjen ud til en anden Syg, vilde for det første være tidsvildende for Lægen, men det vilde være i endnu højere Grad besværligt og uheldigt for den Syge, der uden nogen som helst Grund maa ligge og vente, indtil Lægen kan komme ind til Byen og derfra igjen ud til ham. Det vilde altsaa føre til, at den Syge, der maasse i høi Grad trænger til Lægens Tilsyn, kunde komme til at vente adskillige Timer længere paa Lægen, end der er nogen nødvendig Grund til. Den eneste Grund, der maasse kunde anføres, er den, at Biveiene ikke altid ere saa gode som Hovedveiene, og at det derfor ikke kan forlanges, at den Kjørepligtige skal høre den samme Strækning paa en Bivei som paa Hovedveien. Jeg maa imidlertid sige, at jeg foretrækker i højere Grad at tage Hensyn til de Syge end at tage Hensyn til, om Sognene ikke holde deres Biveie i saa god Stand, som det kunde ønskes.

S. Madsen: Som det høie Thing vil se, har jeg i Forening med et andet Medlem (S. Madsen) tilladt mig at stille et Ændrings- og et Underændringsforslag, hvilke jeg begge har troet at være mindre væsentlige, indtil jeg hørte det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) komme og sige, at navnlig Underændringsforslaget er helt inkonsekvent og helt i Modstrid med den hidtil bestaaende Regel i vor nugældende Lovgivning. Hvad det første Forslag angaar, da stillede han sig i ethvert Tilfælde mere venlig overfor det, og jeg tror ogsaa, at der dertil kan være al Grund. Jeg for mit Bedkommende skal i alt Fald ikke fastholde noget af Forslagene, hvis der viser sig virkelig Modstand imod dem. Hvad det første angaar, da tror jeg ganske vist, at det, som der indeholdes, er Lovens virkelige Mening; men jeg mener ved at læse den efterfølgende Paragraf at have fundet, at det dog kunde være noget tvivlsomt, hvorvidt vedkommende Sogneraad eller Sognekommune eller Amtsraad eller Amtsrepartitionsfond skulde udrede den Udgift, der bliver foranlediget ved det i § 17 omhandlede Arbejde, og jeg har derfor for Lydeligheds Skyld anset det for rigtigt at foreslaa denne lille Tilføjning. Naar det meget ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds derimod kom til at kritiserer Underændringsforslaget temmelig stærkt, saa skal jeg dertil kun bemærke, at jeg netop har stillet det i den Hensigt derved at bidrage Mit til, at Ændringsforslaget under Nr. 12, der er stillet af Medlemmer i Udvalget, bedre skulde vinde de ærede Medlemmers Samstemning, idet jeg sætter særdeles megen Pris paa, at dette Ændringsforslag bliver vedtaget; ja, jeg sætter endogsaa saa megen Pris derpaa, at jeg maasse vil se mig nød-